Vaga de la fam indefinida de 21 presos polítics de Sòria

PERILLEN LES SEVES VIDES!

(veure pàg. 4)

proletaris de tots els països: uniu-vos!

treball

òrgan central del Partit Socialista Unificat de Catalunya

Núm. 369 Barcelona, 19 de juny del 1973 PREU: 5 Ptes.

Enfront del govern continuista de Carrero

PACTE PER LA LLIBERTAT

EDITORIAL

Els canvis a les altures de les últimes setmanes són els més importants dels esdevinguts al nostre país des de que Franco va assumir el poder.

D'una part, perquè el govern ha sofert una modificació substancial, que comporta la renovació de la major part dels ministres, l'assignació de responsabilitats diferents a alguns dels qui en resten i una pèrdua notable de la ja escassa representativitat de l'equip governamental. I, per altra part, perquè Franco ha atorgat a Carrero Blanco la Presidència del Govern que ell assumia conjuntament amb el càrrec de Cap de l'Estat des de la guerra civil.

Es cert que aquest últim canvi no constitueix una sorpresa. Des de fa algun temps s'esperava que el "Caudillo" donés aquest càrrec al seu Vice-President, que el venia exercint de fet en virtud de l'envelliment i la pèrdua de facultats del dictador.

Però malgrat això i que Carrero és considerat, amb raó, "més franquista que en Franco", la mesura té gran significació, ja que suposa la primera cessió formal que Franco fa d'una part dels poders omnímodes que reté des del 1936, és a dir, suposa "el començament de la fi del regnat de Franco", com ha escrit editorialment el diari francès LE MONDE.

Perquè tot i essent veritat que Carrero és "més franquista que en Franco" i que el seu nomenament es proposa assegurar la continuïtat del règim, també ho és que el franquisme té la principal base de sosteniment en el mateix Franco, al qual certs caps militars, no pocs oligarques, els falangistes històrics i els "ultres" de totes les procedències concedeixen una autoritat que Franco no pot transferir a Carrero en nomenar-lo President del Govern. Bona part dels qui ara accepten submissament allò que ve de Franco encara que no els agradi, obraran de manera diferent amb Carrero, que ja feu fuetejat sense miraments quan va exposar les seves idees retrògrades a la premsa amb el pseudònim de Ginés de Buitrago.

Carrero president no és el mateix que Franco president. El canvi comporta un afebliment palès del poder i comportarà probablement una recruada de la guerra entre les camarilles franquistes i l'aceleració del procés de descomposició del règim.

* *

El canvi de govern es va fer imposter gable com a conseqüència de l'agreujament durant els darrers anys de les contradiccions existents entre els grups que retenen el poder. L'acord relatiu en les altures que va seguir al Consell de Guerra de Burgos es va anar trencant progressivament en aplicar el Govern una política en contradicció amb l'anunciada en constituir-se i va esclatar i va sortir violentament a la llum pública en les manifestacions "ultres" de Madrid de principis de maig.

Por la seva composició, el nou govern és encara menys representatiu que els seus antecessors. No hi ha cap home del sector catòlic franquista dels Artajo, Castiella i Silva Muñoz, ni del tradicionalisme cavernícola d'Iturmendi i Oriol Urquijo. Tampoc hi ha nous ministres representatius de la gran banca tipus García Moncó. L'equip de l'OPUS queda reduït a un ministre, López Rodó, que deixa d'ésser l'home fort dels ministeris econòmics. Els nous ministres no representen sectors socials o d'opinió, ja que són en la seva quasi totalitat funcionaris tecnòcrates fidels a Carrero. Els falangistes són els qui augmenten la seva influència, perquè guanyen un ministeri més i la Vice-presidència, per la qual s'ha designat a Fernández Miranda.

Particular significació té la substitució de Garicano Goñi per Arias Navarro -Director General de Seguretat durant anys-, que s'interpreta com una concessió als policies i als grups "ultres" protagonistes dels aldarulls de carrer madrilenys del mes de maig.

El nou govern és, per tant, més "blau" i més "ultra" que l'anterior, però més feble que aquell.

* *

El nomenament de Carrero i la composició del nou govern responen al propòsit de Franco d'assegurar l'immobilisme, a la seva determinació de fer impossible qualsevol obertura no solament en el fu-

segueix a la pàg. 2

(ve de la pàg. 1)

tur immediat, sinó també després de la seva mort, eliminant des d'ara la possibilitat que Juan Carlos pugui canviar - suposant que s'ho proposés - el caràcter continuista de la Monarquia del "Movimiento". L'ascensió de Fernández Miranda -enterrador del projecte de Llei d'Associacions- a la Vice-presidència i la Declaració Ministerial no deixen lloc a dubtes sobre el particular.

Però l'immobilisme i el continuisme són una quimera, ja que estan en profunda contradicció amb les necessitats i les aspiracions dels pobles d'Espanya. La separació existent entre el país oficial i el país real no es reduirà amb els canvis efectuats a les altures, sinó que s'engrandirà encara més.

I els centristes i evolucionistes de dins i de fora del règim que aspiren a l'ingrés d'Espanya al Mercat Comú, hauran de comprendre que ni amb Franco viu ni amb Franco mort es pot esperar cap canvi a partir de la cosa actual; hauran d'acceptar que és inevitable la ruptura amb el poder franquista, que els canvis democràtics necessaris només es poden assolir a través de l'entesa i l'acció de l'oposició, mitjançant la conclusió del Pacte per la Llibertat i el desenvolupament de les accions de masses fins a la vaga general i la vaga nacional.

CONSTRUCCIO: Conveni

L'ampli treball de popularització de l'avantprojecte obrer de conveni durant aquests mesos, les importants lluites que hi ha hagut (COPISA de la Tèrmica, ACSA, LA MINA, ECISA, la vigorosa solidaritat amb la Tèrmica...) són un punt de partida important. La victòria assolida a PYRSA (obres de la Plaça d'Espanya) en aconseguir que la CNS reconegui ara el dret de TOTS ELS TREBALLADORS ("fixos d'obra i eventuals", són les seves paraules) a ser CANDIDATS a les eleccions sindicals, és un precedent valuós per realitzar, ara, a tot arreu, l'elecció de representants obrers i lluitar perquè siguin reconeguts FENT-LOS ACTUAR JA COM A LEGITIMS REPRESENTANTS.

L'experiència i tradició combativa del ram de la construcció i la força de les reivindicacions plantejades, permeten d'enfocar molt ofensivament la lluita per la plataforma obrera.

CAMP
Preus remuneradors

Els pagesos no són culpables

Alguna premsa s'esforça a presentar indiscriminadament els pagesos com a responsables de la inflació, tot i que la part que perceben és cada vegada més petita en relació amb el que paga el consumidor. Es diu que una part molt important del salari se l'enduen els articles alimentaris, cosa ben certa.

Ara bé, la producció agrària en 1972 ha representat únicament l'11,7% del producte nacional brut, percentatge insignificant per generar una inflació tan tremenda. L'alimentació pesa perquè els salaris són baixos. Segons l'informe de l'OCDE els salaris dels 5 països que abans composaven la CEE (amb l'exclusió de Luxemburg) eren entre 2,43 i 4,02 vegades superiors als espanyols. Això no obstant, "els preus interiors a Espanya per una mostra de productes industrials no eren més baixos" que en aquells països (pàg. 38). Hi havia preus superiors en un 5-25%. En canvi, els preus dels productes alimentaris d'aquests països eren superiors de 30 a 50% als d'Espanya la qual cosa posa de manifest el desfasament dels preus agraris respecte als industrials.

Descens relatiu del nivell de vida

En 1963 la renda agrària per persona activa era un 53% de la de la indústria i dels serveis. En 1970 s'havia reduït a 37,3%. En 1972 ha estat encara inferior. El PNB ha estat pràcticament en estagnació al camp en 1972, i la inversió s'ha limitat als nivells de reposició.

Política d'importacions nefasta

Degut a la política agrària franquista i a la submissió total de l'agricultura als fins del capitalisme monopolista, el camp es troba en una situació molt difícil: la producció no es rendable degut als elevats costos, a l'increment de la fiscalitat, etc.; el camp es troba desproveït de mitjans i no pot satisfer la demanda interior.

Així en 1972 s'han importat 2.382.701 Tm de blat de moro (el 50% de les necessitats), 12.000 Tm. de llet en pols, 128.000 Tm de patates, etc. S'importaran 80.000 Tm. de carn de bovi congelada i 50.000 de canals de porc i altres productes. Tot això podria produir-se al nostre país. La carn ha baixat unes 10-20 ptes. sense repercutir però en el consumidor.

El mercat internacional de productes agrícoles ha assistit a forts increments de preus. Qualsevol importació resultarà més cara que la producció interior. El capitalisme monopolista espanyol, després d'haver enfonsat el camp, proclama que "no n'hi ha prou amb les importacions, cal subvencionar" les importacions per tal que no pugin els preus percebuts pels pagesos treballadors (Informaciones, 12-5-73)

El govern franquista paga la diferència entre la carn importada, que costa més, i el preu interior. ¿No fóra millor destinar aquestes sumes al foment de la ramaderia del país i dels conreus competitius en comptes de primar la producció estrangera?, es prèguntenindignats els pagesos.

Preus remuneradors per al camp !

Els homes de la terra de Catalunya no volen seguir essent els parents pobres. No es pot esperar res d'aquest govern feixista. Cal arrencar-ho, unint-se tots estretament, exigint amb fermesa els legítims drets dels camperols i, primer de tot, preus remuneradors per als nostres productes, perquè és l'equivalent del nostre salari. Cal que els pagesos plantegin a tots els organismes les seves justes reivindicacions i que facin complir estrictament els acords presos.

Sense oblidar que la solució veritable només podrà ser obtinguda en un règim de llibertats polítiques, d'autèntica democràcia.

ORGANITZEM-NOS!

Baix Llobregat

Conveni comarcal del metall

Es molt important l'experiència de la lluita que està en marxa al BAIX LLOBREGAT al voltant del conveni comarcal del metall. En aquest cas s'ha assolit d'apropar el centre de negociació als treballadors i crear la possibilitat d'una influència directa de la lluita obrera sobre la marxa de les negociacions. Això ha estat facilitat per les posicions legals que el moviment obrer ha sabut conquerir en aquesta zona i per l'AUDAÇ i INTEL.LIGENT utilització que en fa.

Elaboràció de masses de la plataforma des de la CNS

La plataforma reivindicativa es va elaborar i es va donar a conèixer en una assemblea general d'enllaços de la comarca, en la qual varen participar uns 500 representants obrers. La seva edició legal a la CNS va facilitar-ne l'àmplia distribució per tota la comarca i la realització d'ASSEMBLEES de càrrecs sindicals a les localitats en va permetre la discussió més detallada amb participació de més gran nombre d'enllaços i de treballadors delegats pels seus companys per participar en tals assemblees. Un acord fonamental de totes les assemblees de comarca i locals ha estat de dur la discussió a les fàbriques i tallers.

I fou així que, quan la primera "oferta" de la patronal va ésser un augment de 23 pessetes diàries,sense cap resposta a les altres reivindicacions, es va portar a les assemblees d'enllaços la discussió de l'actitud a prendre pels treballadors. ES VA DECIDIR INICIAR UNA VAGA D'HORES EXTRA. La comissió deliberadora va contribuir molt eficaçment a la difusió d'aquest acord per mitjà de l'edició, a la CNS, d'un comunicat,signat amb els noms i cognoms dels components de la comissió, que reafirmava la plataforma reivindicativa i cridava al boicot a les hores extra. Per ara l'única mesura repressiva ha estat la convocatòria per part de la policia... al vertical ista delegat comarcal de la CNS (Carrasco) al qual han fet un sermó per permetre que "des del sindicat es convoquin vagues".

Vaga d'hores extra

L'acord i la crida han trobat un amplíssim ressò: durant la setmana del 4 al 9 de juny la VAGA D'HORES EXTRA s'ha anat estenent i ha arribat a abastar del 70 al 80 % dels treballadors metal.lúrgics de la comarca, amb nombrosos aturs ourts en empreses mitjanes i petites (en algunes d'elles aquesta ha estat la primera acció de lluita oberta en molts anys), però ja amb la participació d'algunes de les grans, com és la ROCA. La patronal ha fet dir que pujava la seva oferta a 40 pessetes diàries. I a molts tallers i petites empreses han començat a pagar augments setmanals de 400 i 500 pessetes.

Una altra experiència important d'aquesta lluita és el plantejament de reivindicacions (com el pagament de la Seguretat Social o de l'IRTP,el salari mínim i l'horari de treball...) que afecten avui molt de prop a les grans empreses, reivindicacions per les quals els treballadors d'aquestes grans empreses, tot i amb conveni propi, han estat o estan en lluita o es poden ARA mobilitzar també, amb la qual cosa es dóna una major dimensió a la lluita al voltant del conveni comarcal.

Com a conclusió a aquest breu comentari a una lluita que CONTINUA, voldríem insistir en la gran importància de dur cada cop amb més audàcia el centre de decisió a les àmplies assemblees de càrrecs sindicals i treballadors, als locals de la CNS i a les empreses, de desenvolupar les formes de coordinació de masses que això suposa.

AISCONDEL

3 setmanes de vaga

Va acabar la vaga d'AISCONDEL. Però no es va acabar la lluita obrera en aquesta empresa d'avantguarda del Vallès. Les dificultats (objectives i subjectives) per desenvolupar l'experiència de coordinació de masses al carrer que va menar a la VAGA GENERAL LOCAL del 25 de maig, les dificultats per estendre amb formes més obertes la solidaritat econòmica, les dificultats per una millor utilització de les possibilitats legals en el curs de la lluita (en particular els locals de la CNS a Sabadell), aconsellaven no allargar indefinidament aquesta vaga, QUE HA ESTAT UNA GRAN BATALLA PROLETÀRIA.

La tornada al treball dels obrers UNITS, conscients de la importància de la lluita desenvolupada, capaços d'aprendre de la seva experiència, és la garantia de la continuïtat del combat. Els objectius de readmissió dels acomiadats, d'aconseguir les reivindicacions econòmiques, segueixen vius.

La SOLIDARITAT econòmica i de lluita amb AISCONDEL, amb totes les empreses en acció aquestes setmanes,és encara un objectiu essencial per tot el moviment obrer.Les noves accions a les fàbriques. els judicis a Magistratura, l'actuació conjunta dels acomiadats de les diverses empreses, han de ser ocasions per expressar obertament aquesta solidaritat combativa.

NOTES ECONOMIQUES

LA NOSTRA SUBMISSIÓ AL CAPITALISME ESTRANGER.

Segons va publicar"El Correo Catalán" del 17 de gener, durant el período gener a octubre del 1972 Espanya va pagar per royalties i assistència tècnica, al voltant de 155 milions i mig de dòlars, i en va cobrar només prop de 16 milions i mig. O sigui que hi havia un déficit de 139 milions de dòlars en xifres rodones, considerablement superior al del mateix período del 1971, que fou de 114 milions i mig. Anem progressant, eh?

I en aquestes xifres no es reflexa tot: Cal afegir-hi els sous i honoraris, molt crescuts, dels directius i tècnics estrangers que treballen en empreses radicades a Espanya, o que venen a muntar instal.lacions, etc.

Mentrestant, els nostres científics i tècnics es moren de fam o han d'emigrar!

MILIONARIS BARCELONINS.

Amb aquest títol "Tele/exprés" del 23 de maig passat publica una nota força interessant de la qual volem treure algunes dades:

En les llistes de contribuents per l'impost sobre la renda de l'any 1969, hi havia a Barcelona 1.126 persones que declararen ingressos superiors al milió de pessetes. En les llistes del 1971,dos anys després, ja eren 2.409 els milionaris oficials. L'any 1969 hi havia 56 barcelonins que declaraven més de 3 milions de pessetes. Dos anys després eren 149. El 1969 només 3 ciutadans de Barcelona varen confessar haver ingressat més de deu milions de pessetes; l'any 1971 eren una desena.

I això és el que declaren i els qui ho declaren!

Vaga de la fam dels presos de Sòria

Des del 10 de juny 21 PRESOS POLÍTICS DE LA PRESÓ DE SÒRIA ESTAN EN VAGA DE LA FAM INDEFINIDA.

Les reivindicacions

Segons expliquen ells mateixos en un document adreçat a l'opinió pública del país i de l'estranger, han pres aquesta decisió dramàtica després d'haver estat rebutjades repetidament les seves demandes-que són comunes a tots els presos polítics antifranquistes-, després d'haver esgotat tots els recursos legals.

Quines són les seves demandes?

- El reconeixement de llur condició de presos polítics, i que tots els presos polítics dispersos en nombroses presons franquistes siguin concentrats en un o dos penals.
- La destitució del director-botxí de la presó de Sòria, José Manuel LAFUENTE RODRIGUEZ.
- Comunicacions amb els seus familiars, orals i per escrit, que corresponguin a unes exigències mínimes d'humanitat i respecte.
- Accés als llibres, revistes i publicacions de lliure circulació a l'Estat espanyol.

Necessiten urgentment ajut

El fet que uns drets tan elementals hagin de ser exigits al preu d'una VAGA DE LA FAM prova que el règim penitenciari franquista és un règim d'anihilació, d'extermini moral i físic dels presos polítics. L'estat de salut de la majoria dels qui fan la vaga de la fam és molt precari. Alguns porten ja molts anys de presó (VIEDMA: 11 anys de reclusió ininterrompuda) i estan seriosament malalts. Llurs vides corren UN GREU PERILL.

Impedir que es consumi aquest nou crim, respondre a la crida que ens fan els presos des de les cel.les de càstig de Sòria són deures inel.ludibles. Ens arriba la notícia que GOROSTIDI i LARENA han estat traslladats a la presó de Cartagena per tal d'aïllar-los dels seus companys. La Comissió de Defensa del Col.legi d'Advocats de Barcelona ha examinat la greu situació creada a Sòria i ha demanat que hi intervingui la Junta de Govern del Col.legi. Una comissió d'advocats barcelonins s'ha traslladat a Sòria. Metges, advocats, familiars dels presos i altres persones de Barcelona, Madrid, Bilbao i d'altres ciutats han anat també a Sòria a informar-se i a donar llur suport als presos polítics. El Comitè de Barcelona del PSUC ha reproduït i ha difós àmpliament el mateix dia 10 de juny la crida dels presos polítics de Sòria que exhorta a la mobilització més àuplia en favor seu. El Secretariat de la Permanent de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA ha llençat una crida al poble de Catalunya en el mateix sentit.

Què fer?

Cal posar en tensió totes les forces i prestar-los ajut i defensa. A les fàbriques i centres de treball i estudi, a les barriades, als Col.legis professionals, a les parròquies i bisbats, a tot arreu, cal expressar de múltiples maneres la solidaritat amb els presos polítics de Sòria, amb tots els presos polítics. Milers de cartes i telegrames, de resolucions, han d'arribar a la presó de Sòria, a la Direcció General de Presons, al Ministeri de Justícia, exigint que siguin satisfetes les seves justes reivindicacions.

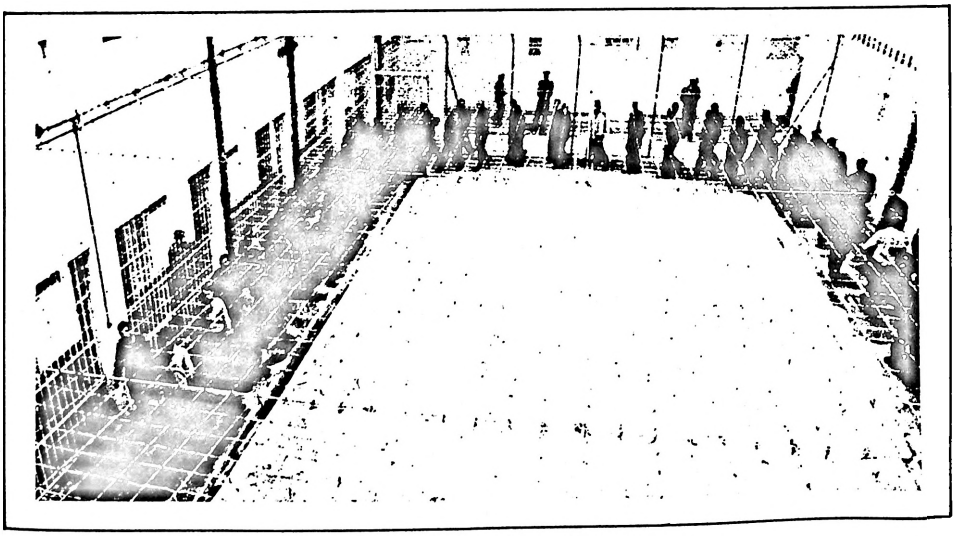

Més sobre la repressió

Normes més severes per als presos

La repressió, que es mostra tan dramàticament a Sòria en aquests moments, s'exerceix sobre tots els presos polítics i també recau durament sobre els seus familiars. Unes recents "Normas de la Dirección General de Establecimientos Penitenciarios" fan més greu aquesta situació perquè limiten a l'extrem la relació dels presos polítics amb llurs advocats i els imposen la presència d'un funcionari de presons a les conversacions dels defensors amb els seus clients. Així es viola el secret professional i s'imposa una vexació més als presos polítics. A la presó de Carabanchel, de Madrid, aquestes "Normas" ja s'han començat a aplicar.

Judicis pendents

Hi ha diversos judicis pendents de celebració davant del Tribunal d'Ordre Públic, entre ells el que des de fa un any es prepara contra MARCELINO CAMACHO i els seus companys, dirigents de les Comissions Obreres, contra els dirigents d'USO i contra nombrosos treballadors i demòcrates. El consell de guerra contra els treballadors de la Tèrmica, MANUEL PEREZ EZQUERRA, LLEONARD FERRERO RODÉS, JOSEP MORENO RIDER i FERRAN LOZANO REVUELTO es continua instruint a l'Auditoria de la IV Regió Militar contra tota justícia. La Magistratura del Treball de Barcelona ha dictat sentència a favor dels treballadors de la Tèrmica als quals l'empresa havia sancionat per les mateixes raons per les quals es vol sotmetre a consell de guerra a Manuel Pérez i els seus companys.

Cal redoblar amb força la campanya en defensa de CAMACHO i els seus companys, de PEREZ EZQUERRA (al qual el TOP acaba de comunicar una petició fiscal de 8 anys i 4 mesos per una altra causa) i els seus, exigir l'anulació dels processos i la seva llibertat. Cal posar en marxa una mobilització molt més àmplia de masses, de personalitats, de tots aquells que estan disposats a cridar: PROU REPRESSIÓ! AMNISTIA!

Fem retrocedir la repressió

Les possibilitats de fer retrocedir la repressió de la dictadura i passar a l'ofensiva contra ella es varen posar clarament de manifest amb la massiva resposta obrera i popular al crim del Besòs a l'abril, quan uns cent cinquanta mil treballadors de Catalunya van protestar amb múltiples accions contra la violència feixista, recolzats per amplis sectors ciutadans, per les jerarquies de l'Església. El matsix es posa de manifest aquests dies amb la continuïtat de la querella criminal presentada contra la Brigada Político-Social per l'estudiant MIQUEL JOSEP ANDUIG, que fou torturat bàrbarament a la "Jefatura Superior de Policía" de la Via Laietana. S'ha aconseguit que siguin interrogats pel jutge i, segons es diu, processats, policies assassins ben coneguts com són en NAVALES, CANO i NUÑEZ.

Amnistia!

Enfront del "nou" govern Carrero Blanco-Fernández Miranda, més feble i aïllat que cap altre govern franquista anterior i la única política del qual, en el seu immobilisme i incapacitat, ha de ser l'intent de frenar, de reprimir, cal dur a un nivell més alt la resposta de masses, la resposta unida de les forces socials i polítiques disposades a acabar amb la dictadura i a obrir el pas a la democràcia. La lluita en defensa dels presos polítics, per l'AMNISTIA, reclamada en el Congrés Nacional de l'Advocacia, a León, pels intel.lectuals i artistes, per la jerarquia de l'Església, sentida pregonament per la classe obrera i les masses populars, és part important, fonamental, de la lluita per aconseguir l'alternativa democràtica.

Ultima hora

Han estat restablertes les normes tradicionals de comunicació entre presos i advocats. La resistència d'advocats i presos a aquesta nova vexació arbitrària ha aconseguit una victòria.

Repressió contra la cultura

El departament de cultura del Col.legi d'Aparelladors de Catalunya i Balears organitzà per als dies 4, 6 i 8 de juny un cicle de conferències amb el títol general de "La literatura catalana vista pels que la fan". Entre els oradors anunciats hi figuraven escriptors de tres generacions, crítics literaris i un editor. La primera, donada per A. Artís Gener, va ser interessant per l'experiència literària i vital del conferenciant.

El 6 de juny el públic reunit fou informat que no hi havia permís governatiu.

El 8 de juny la sala d'actes del Col.legi era més plena que mai. A les 8.30 un dels organitzadors informà al públic que "El senyor Governador ens fa saber que l'autorització és condicionada a la sola assistència dels col.legiats". La conferència fou suspesa.

Aquesta vergonyosa i hipòcrita prohibició mostra diverses coses. En primer lloc, que l'ofegament de la cultura catalana, encara que sigui en contextos que no tenen res de directament polític, seguei essent una obsessió del franquisme. En segon lloc, que alguns Col.legis professionals havien esdevingut fins a tal punt "zones de llibertat" que les autoritats estan disposades a crear-los totes les dificultats que puguin (fins i tot abans que sigui aprovat el nou decret repressiu). En tercer lloc, que la política de repressió cultural del règim es basa en una filosofia tecnocràtica: "Zapatero a tus zapatos", i no et preocupis de res més que de l'estret horitzó de la teva tasca professional estricta.

El mètode emprat per governador mostra, d'altra banda, la feblesa d'un règim que no gosa parlar clar, que té por de les conseqüències d'una repressió confessada i la practica trampejant.

Alguns deien, tot baixant les escales del Col.legi, que "el règim té el dit ficat a l'ull als del Col.legi d'Aparelladors". En realitat, el règim té el dit ficat a l'ull de tota institució que compleixi amb la seva missió. Raó de més per defensar-les.

Corresponsal.

BATXILLERS
CONTRA LA SELECTIVITAT

Amb data de maig de 1973 circula per la "província" de Barcelona un document adreçat al Ministre d'Educació i que és signat per alumnes de batxillerat. S'hi denuncia:

"1) Que, tot i faltar menys d'un mes per acabar el curs, no tinguem informació sobre el caràcter obligatori o no de les revàlides i la forma concreta en què es realitzaran les proves d'accés a la Universitat.

"2) Que tant les proves d'accés a la Universitat com la revàlida de 6è.no entren dintre de la lògica d'una planificació educativa racional i que la seva existència només es justifica pel fet de ser simples instruments per dur a terme, de manera absolutament arbitrària,una selecció entre els estudiants.

"3) La possible supressió dels examens de setembre dintre de la tendència cap a la supressió d'examens extraordinaris.

"4) La supressió dels cursos nocturns prevista per la Llei (desaparició que es duu a terme un any darrera l'altre, sense que siguin implantats els corresponents d'E.G.B.)."

Els punts que es considera necessaris per resoldre els problemes són, segons el document, els següents:

"-ACCÉS IMMEDIAT A LA UNIVERSITAT UNA VEGADA ACABAT EL COU, SENSE CAP ALTRA PROVA O EXAMEN.

"-SUPRESSIÓ DE LES REVÀLIDES. TITOL DE BATXILLER SUPERIOR EN ACABAR 6è.

"-NO A LA SUPRESSIÓ D'EXAMENS DE SETEMBRE.

"-NO A LA SUPRESSIÓ DE CURSOS NOCTURNS.

"-NO A L'AUGMENT DE MATRÍCULES."

RADIO ESPANYA INDEPENDENT

NOVES ONDES

De 7 h. a 7,55 h.: 21, 25, 30 y 39 metres

De 14 h. a 15 h.: 17, 19, 21 y 25 metres

De 17 h. a 0,15 h.: 21, 25, 30 y 39 metres

Gas natural
Encara no hem pagat prou?

El govern ha enviat a les Corts un projecte de llei per la concessió d'uns crèdits extraordinaris per quaranta milions de pessetes, per despeses derivades de la revisió de les instal.lacions de gas a Barcelona.

Tot això ve arran de les explosions hagudes a la nostra capital. El govern confessa, per tant, que no és tan clar que la culpa fos dels usuaris del gas, o dels edificis que, segons ells van dir amb tota la barra, no estan ben construïts.

I ara resulta que, a sobre, ens volen fer pagar el beure. Aquests quaranta milions, o als que siguin necessaris per les revisions i treballs de seguretat que calguin, no han d e sortir de les arques de l'Estat, que nodrim tots els espanyols excepte uns quants que se'n nodreixen ells. No hem d'estalviar graciosament a una empresa privada, la Catalana de Gas (o Gas Natural, que pel cas és el mateix) allò que ha de pagar per la seva negligència criminal, sobretot si tenim present que els beneficis de Gas Natural,S.A. foren el 1972 de 74 milions de pessetes, amb un augment del 1.219 per cent (!) respecte al 1971.

Invitem a que s'organitzi l'oposició a aquest nou robatori. No creiem que això sigui proposar un impossible perquè el nostre poble demostra cada dia que, mentre lluita per acabar amb la dictadura, no deixa de combatre i oposar-se als abusos d'aquesta en cada cas particular i aconsegueix moltes vegades imposar el que és de justícia. Així s'avança cap a la llibertat.

Ajut al partit

Llista núm. 4 (30 abril 1973)

Comarca 10, 962 pts.; com. 14, 1.250; com. 15, 2.675; com. 20, 4.845; com. 20bis (Andorra), 1.054; com. 30, 11.487; com. 40, 1.025; grup Bolívar, 24.210; CE (Emi.), 1.250.

Barcelonès: Barcelona (2 lliur.), 64.423; St. Adrià, 300; Badalona (col.1) , 6.568; Sta. Coloma, 4.370. Maresme: Mataró (2 lliur.), 35.095. Garraf: Vilanova i la Geltrú, 711. Vallès: Terrassa (col.1), 4.217; Terrassa, de Planelles (3-lliur.), 800; Sabadell (col.1), 2.875; Sabadell, d'EX. 5.000; Rubí, 100. Baix Llobregat: Viladecans (d'un simpatitzant), 325; Viladecans (grup C.A.), 500; St. Joan Despí, 400; St. Vicenç dels Horts, Martorell i St. Feliu, 490.

Lliuraments directes al CE:

B (2 lliur.), 100; Clara (2 lliur.), 200; C. i R.(2 lliur.), 1.330; Alberto,200; J., 50; E., 72; Santa, 30; Montserrat i família, 5.000; Martorell (grup F. d'A.) 600; una família d'Algèria (100 FF), 1.250; Antònia, 50; Pla, 1.000; Camps, 600; Tony, 200; Fortuny, 500; Pep, de C., 500.

TOTAL DE LA LLISTA núm. 4 ..... 186.758 pts.

Ajut als presos

Comarca 10, 125; Barcelona (2 lliur.), 3.105; Vilanova i la Geltrú, 611; Sabadell, 150; Cornellà, 600; St. V., M., St. F., 410. TOTAL....., 5.001 Pts

Hospital Vietnam

Sta. Coloma, 16.745; Viladecans, 150; treballadors de Roca, 900; St. Boi, 150; Badalona, 500. TOTAL.....18.445 pts.

L'herència de Villar Palasí

Sota l'ègida dels virreis

La situació de crisi a nivell de catedràtics és tal que, després de nombroses dimissions, al règim li cal IMPORTAR un nombre creixent d'autoritats acadèmiques, autàntics virreis. De moment li ha calgut fer venir de fóra:el rector de la Universitat Central (Carreras Llansana), el Degà de Dret i els caps d'estudi de Dret i de Biològiques.

Plans Suàrez

Han arribat (abans del canvi de govern) les primeres notificacions orals dels nous plans, que representen la regressió brutal ja prevista: desaparició de les assignatures optatives en el primer cicle (totes les que quedin seran obligatòries). Això permet de reduir dràsticament el nombre de cursos i el nombre de professors. A Filosofia i Lletres es parla de la desaparició d'unes 300 assignatures d'un total de 400. Del primer cicle desapareixen LLENGUA I LITERATURA CATALANES, GEOGRAFIA (a Lletres), MECÀNICA ANALITICA (a Ciències), etc.

Català i "manchego"

Un catedràtic de català, en exposar a Suárez les seves inquietuds davant els rumors de l'anunciada desaparició del CATALÀ de la Facultat de Filosofia, va rebre del Director General la resposta següent: "Ensenyar el català a Barcelona és com ensenyar el "manchego" a Madrid".

Nou estatut del professorat

L'antic ministeri, sense consultar els interessats, ha redactat un nou estatut del professorat que reforça la situació actual d'indefensió absoluta del professor no numerari i tendeix a substituir-lo per diferents cossos de funcionaris estrictament jerarquitzats, amb exàmens científico-polítics per a l'accés.

El jurament públic i cerimoniós dels principis del Movimiento infligit darrerament al cos d'adjunts -en una pantomima grotesca i inquisitorial- és un exemple de com s'aplicarà el control ideològic.

Muñoz Alonso ha aclarit les coses dient:"els professors treballaran a preu fet", i "podem prescindir del professor que hagi participat en aturs i segudes".

Augment d'un 150 %

Suárez, a la reunió de degans de Filosofia i Lletres celebrada a mitjans de març,ha declarat: "Com a primer pas, per situar les matrícules al nivell del cost real dels estudis, el curs vinent sofriran un augment d'un 150%". Es a dir, pujaran a 12 ó 15.000 pessetes.

CRIDA DELS UNIVERSITARIS DEL P.S.U.C.

El Comitè Universitari del PSUC, en una crida del 4 de juny, resumeix la situació dient: "AQUESTES PRIMERES INFORMACIONS CONFIGUREN JA LA UNIVERSITAT A LA QUAL ASPIRA EL GRAN CAPITAL. DAVANT LA CRISI DE LA INSTITUCIÓ, TOTES AQUESTES MESURES TENDEIXEN A RECOMPOSAR LA VELLA UNIVERSITAT D'ELITES ESCOLLIDES". I crida a lluitar pels objectius centrals d'avui:

- No a l'aplicació dels nous plans.
- No a l'augment del preu de les matrícules.
- No a la supressió dels cursos nocturns
- Lliure accés a la universitat des del COU.
- Renovació del contracte a tots els professors no numeraris.
- Cap mena de sancions a professors i estudiants.

Ha aparegut:
núm. 70 de
NUESTRA BANDERA
(1er trim.1973)

NUESTRA BANDERA

Alguns títols:

Meditaciones sobre ciertas maniobras, de F. Ciutat.
Homenaje a Rafael Alberti.
El 8º Congreso y los emigrantes, de G. Meseguer.
La etapa "post-Vietnam", de M.Azcárate.
La unificación de Corea,de J.Calanda
Particularidades y contradicciones en el socialismo.

Detencions arbitràries

Durant les dues últimes setmanes, a Barcelona,Reus i alguna altra localitat, han estat arbitràriament detingudes o cridades a declarar per la policia diverses persones conegudes per les seves idees antifranquistes. Se les acusa d'haver participat a la manifestació del 1er de Maig a Sant Cugat, convocada per l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA. Entre elles figuren: A. Cirici-Pellicer, M. Coll i Alentorn, Jordi Pujol, J.R. Capella, M. Sacristán i J. Colominas. Tots excepte l'últim han quedat en llibertat.

VAGA GENERAL A PAMPLONA

A partir de la mobilització dels obrers de MOTOR IBERICA s'ha produit a Pamplona una vaga general de la classe obrera que en determinats moments ha esdevingut vaga general de tot el poble.

El 5 d'abril la Magistratura dictava sentència a favor d'uns treballadors a propòsit d'una modalitat de pagament. El conjunt dels treballadors va reclamar el mateix sistema i, davant la dilació de l'empresa, es van declarar en vaga el 9 de maig. El 13 de juny la vaga seguia davant la intransigència de l'empresa; al matí, uns 200 obrers de l'empresa es tancaven a l'església del Salvador (barri de Rochapea). L'arquebisbe, en ser assabentat del fet, va encomenar a Càritas de fer-se càrrec de l'alimentació dels tancats. La tancada va acabar el dia 14 a les 19.30 per coacció de la policia.

El moviment de solidaritat, iniciat dies abans, va esdevenir ATUR GENERAL el dia 14, amb la participació de totes les fàbriques i de dos centres d'ensenyament professional de l'Església. Alguns dels vaguistes van sortir al carrer a estendre l'acció,van tallar la circulació amb barricades i van manifestar-se.

El divendres 15 la vaga es va estendre a la major part del comerç(on l'atur fou pràcticament total), als petits tallers, a la banca i al transport públic. Va afectar també Estella, Tafalla, Burlada i altres localitats veïnes. Cap a les 12.30 grups de treballadors de Motor Ibérica, Potassas, Michelin i altres empreses van iniciar una marxa des de Noain cap a Pamplona amb la intenció de fer parar altres fàbriques pel camí. La Guàrdia Civil va dissoldre violentament la marxa obrint el foc. Al centre de la capital es van reproduir barricades, manifestacions i enfrontaments; hi van haver nombrosos detinguts.

El dimarts 19 la vaga persisteix a les empreses mitjanes i grans. S'han reunit representants patronals per tal de trobar una sortida, que serà difícil per la intransigència de MOTOR IBERICA, que mantè l'acomiadament de 17 representants sindicals. Els treballadors no estan disposats a acceptar-ho.

Amb aquesta batalla impressionant Pamplona està donant una lliçó de combativitat i maduresa. En aquestes lluites retrobem algunes de les característiques que van assolint darrerament molts conflictes i que prefiguren la VAGA GENERAL del proletariat i la VAGA NACIONAL:la solidaritat obrera i popular, els piquets massius d'homes i dones - que faciliten l'extensió de la lluita - i la tendència a prendre i dominar el carrer. A Navarra han jugat un paper determinant els càrrecs sindicals. L'actitud de l'església ha estat una gran ajuda.

I la solidaritat de Catalunya? El moviment obrer i popular ha mostrat a casa nostra un mancament greu per ara.Cal fer tots els esforços per tal que cada acció vigorosa a qualsevol punt de l'estat espanyol sigui el motiu desencadenant de vastes accions solidàries.La solidaritat és el ciment que permetrà avançar cap a la VAGA GENERAL, sense oblidar que callegar cada acció solidària amb els plantejaments reivindicatius propis com a forma de donar massivitat i força al combat

Santa Coloma de Gramanet
Volem llums!

El barri d'Arrabal d'aquesta població està pràcticament a les fosques,per manca de llums als carrers.

Els veïns no s'hi conformen i van començar per recollir signatures i dur-les a l'Alcalde. Més tard una delegació va anar a l'Ajuntament per saber la resposta i exigir una solució. No hi va haver resposta. En una assemblea de 45 veïns es va donar informació d'aquestes gestions i es va discutir què fer, posat que l'Alcalde es feia el sord i el mut. La decisió va ser que calia lluitar i SORTIR AL CARRER.

I, efectivament, s'han produït ja tres manifestacions fins al moment d'escriure aquestes ratlles. En totes elles els veïns duien espelmes i atres enceses i cridaven VOLEM LLUMS. Aquestes paraules apareixien també en les pancartes. La primera manifestació, el 17 de maig, va aplegar 400 persones. La segona,el 24, va començar amb 150 i va acabar amb un miler, amb un recorregut per 14 carrers, pràcticament tot el barri. La tercera, a primers de juny,fou també nombrosa. Es va presentar la Guàrdia Civil i els municipals, que varen carregar contra els manifestants,els quals van respondre valentament a la provocació. Van haver-hi alguns contusionats. Un guàrdia civil va rebre una ferida al cap. Els guàrdies civils van disparar "enlaire".

A un barri que no vol viure a les fosques se li respon a cops de culata i a trets. És tot un símbol. Però la lluita de masses està en marxa i és així com es podrà aconseguir la LLUM, a l'Arrabal i a tot arreu.

Corresponsal.

Solidaritat italiana amb el poble català

Recentment una delegació de la Comissió de Solidaritat d'una població catalana ha visitat la ciutat italiana de Prato, que compta amb uns 150.000 habitants.

La delegació ha tingut entrevistes amb l'Alcalde i altres representants de l'ajuntament de Prato, amb totes les forces polítiques, organitzacions sindicals i de masses, amb entitats culturals i recreatives de la ciutat.

Varen visitar diverses seus de partits polítics. Un dia els varen dur a participar en un piquet de vaga davant d'una fàbrica els treballadors de la qual es trobaven en lluita.

A Prato es formarà un comitè de solidaritat per ajudar els objectius de la Comissió de Solidaritat visitant. També es va decidir l'intercanvi entre dues organitzacions culturals d'ambdues ciutats. Els sindicats de Prato han fet invitació als treballadors de la ciutat catalana per canviar impressions sobre la lluita sindical.

Corresponsal.